

1907-02-19

SENDER

Johan Mielche

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Sender's location:

Viborg

Sender info (seal, address, etc.):

Sct. Ibsgade, Viborg.

Archive:

Mappe 107 nr. 37a-c.

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

Lt Skvad 15-B Viborg
19-2-07

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 107 Nr. 37A

Kjære Skovgaarde!

Men jeg ikke først skal
gjøre Dig en Undskyldning, for mit
Kort om Pengene ved Nytaarstid; jeg
er bange for, det var lidt hastigt;
men jeg var noget gnaven, fordi jeg
ikke var rask og noget gnaven, fordi
jeg troede, jeg nu havde ordnet det
så godt med Pengene - og så var det
lige som Du troede, jeg havde stillet af
med dem - og så måske, fordi jeg har-
de måttet betale 4 Øre i Straffepor-
tet af Din Kort engang - og jeg syntes
dengang - jeg havde så umulig lidt
med Pengene; dog jeg vil næsten ikke
~~træ~~ jeg var gnaven for det - uden lidt
i Offentlighed; jeg vidste dengang slet
ikke, hvad jeg skulde gribe og gøre

i. Var mit Brevkort studeat, så keder
jeg „om Forladelse.“ Hvor mon Du er kommen.
Har Du været syg, det talte Murn. J.
om forleden? Mon det ikke var 2/3
Kd. til Reit — derfra skulde så trækkes det
til Murn. J. — såden noget vilde jeg
Liftpvorsten ind forleden. Buch viste
mig en meget pæn Urtitel om Dekorationen
af en Holger Rosenberg i „Daanebrog“ vist
fra November engang. Så vil jeg sende
Dig et julebrev fra en Lærevinde ved
en af de kgl. Kommissærskoler — navnlig
Ludvica Goldmann — jeg kan ikke forstå,
hvor hun kan tro, det skulde „kvalme“
for Dit kunstneriske Hjerte — eller at jeg
skulde „forarges“ over hendes „Trækhed.“
Det er da en overmåle smuk Tanke.
Du vil nok læse og brende Brevet.
Men ser Du, det jeg egentlig skulde
tale med Dig om er noget ganske andet.

i. Var mit Brevkort studeat, så keder
jeg „om Forladelse.“ Hvor mon Du er kommen.
Har Du været syg, det talte Murn. J.
om forleden? Mon det ikke var 2/3
kr. til Reet — derfra skulde så trækkes det
til Murn. J. — såden noget belatte jeg
Liftpvorsten ind forleden. Buch viste
mig en meget pæn Urtitel om Dekorationen
af en Holger Rosenberg i „Daanebrog“ vist
fra November engang. Så vil jeg sende
Dig et julebrev fra en Lærevinde ved
en af de kgl. Kommissærskoler — navnlig
Andrea Goldmann — jeg kan ikke forstå,
hvor hun kan tro, det skulde „bevalme“
for Dit kunstneriske Hjerte — eller at jeg
skulde „forarges“ over hendes „trækhed.“
Det er da en overmåle smuk Tanke.
Du vil nok læse og brende Brevet.
Men ser Du, det jeg egentlig skulde
tale med Dig om er noget ganske andet.

Jeg traf i Dag Oldpunktet Lomholt
paa Gaden og han sagde noget om:
at der var tale om et stort grundtvigsk
Vennemøde i Viborg. Han havde
tænkt sig det til Grundtvig Fødselsdag
- er det ikke i September; men så var
der andre, der havde foreslået til Sommer
af Hensyn til Byens Mangel paa ~~publikke~~
Lokaler, hvis der blev stor Tilstrømning.
Kirkeligt Samfund af en eller anden Natur
eller Aarstal skulde vist slutte sig til
eller gå i Lighed. Og så var det, om
Du vilde ^{stille Dig} ~~afgive~~ - eller sådan noget
hvordan Du vilde stille Dig til Tanken
om, at fortælle noget om Dine Billeder.
Han havde ikke tænkt sig, ^{det} som et fore-
drag om selve Orbejdet - sådan som f. Ex.
Laxilds Artikel - eller om Billedernes
Indhold - som jo egentlig fortæller sig
selv; men noget om hvordan Orbejdet

eller Billederne vare blivne til for Dig.
Sådan forstod jeg ham; men han jo
slet ikke misforstodt noget. Han spurgte
om Du havde hørt Foredrag^{for} jeg sagde, jeg
troede, Du havde hørt nogle kunsthistoriske
— og om Din Stemme slog til — til en
stor Forsamling — jeg tænkte på — det
er ikke sandt — det tænker jeg først på
nu — når Du vilte "Larsen" eller "Michu"
eller "Daniel" og sige, at Du kunde
vel nok blive hørt i Domkirken. Du
sod han slet ikke at have tænkt på
til den Lejlighed; men fandt det
meget naturligt, om Du talte der.
Det var det, så vidt jeg ved.
Du må undskyldte mit Brev bliver
så langt; men da jeg nu er ved
at skrive, så vil jeg godt fortælle
noget om mig selv — og måske
spørge lidt til Dig og Dine.

Seer Du angående det med Kornbrot,
så skulde jeg bare føle Dig på Tæn-
derne. Men hvordan har Du
det og hvordan Din Hustru og alle
de andre det. Hils min Hjærtens Dame
Marie. Nå! så skulde jeg fortælle
noget om mig selv. Der er naturlig
vis ikke meget at fortælle endet end
det sædvanlige sørgelige, at jeg intet
har bestilt. I Aalborg tegnede jeg en
hel Del løse Lutherske efter Cand.
Kierkegaard; men ikke noget fast
og fik ham ikke malet. Lå har jeg
været hos Moldenhagens og i Hversten
i 8 Dage og pyntede min "Kjæreste" og
min Løvevinde til Maskerade - de blev
meget søde - jeg tegnede ogsaa lidt der
ude; men stadig løst, jeg tegner i
hele noget mere end før. De vilde
have mig til at spille Komedie i Fa'ers

Chunex Gjerning eller jeg skulde i hvert
fald hjælpe dem med Komædie; men
det sagde jeg mig fræ; men det
gav Anledning til at jeg gav mig
til at skrive paa et Skuespil paa
jydsk - efter Blicher - det har altid
ørgvret mig at høre paa deres jydsk
Bogdanske derude til Vælesthøi
- så jeg har for tentet paa at skrive
et Stykke til dem paa jydsk; nu
har jeg som sagt begyndt at skrive,
men det er kun et Rids jeg har -
og knapt af Halvdelen, og det jeg
har ma' laves til at fylde mindst
4 gng saa meget, hvis det skal
være et Helaktenstykke.

Måske sender jeg Dig Optakten
til Stykket - en Julealme - eller
Julesang. Na' det var det.
Så er jeg begyndt at male det

Interiør i Kirken - her mod
nordre Korsarm, jeg en gang tegnede
løst op; måske vil jeg også male
et fra Triforiet, jeg en gang begyndte
at male - for at have et
til Sorg og et til Glæde - et til
Gravene og et til Solskin.

Og så skal jeg måske spille
Dilettant komedie her i Viborg
med Foss' og nogle Løjtnanter
og Damer. Er det ikke meget
og får jeg ikke travlt; Du griner
naturligvis af mig. Jeg har læst
noget af Stykket og noget af en
fortælling, jeg en gang begyndte
på for Saxilds - de syntes om
det. Men må jeg vist holde
op at røre, Du er natur-
ligvis for længst kjed af mig
og glæd over, De ikke har

mere med mig at gøre —
ikke? Hils Din Familie
fra mig — og hils Bølle og Søstre
~~og Søstre~~, når Du ser dem, de
var så rare imod mig, der er en
Stump af Ottetæppet her i Huset.
Frøken Møller syer på det. Jeg tænker
endnu på, at sende Bølle Manuskriptet
til min Artikel om Viborg Dorn; men
Du kan nok indse, at jeg har travlt
og i Regelen kan jeg jo intet på ~~Grund~~
Grund af Minmod og Maveetthed.
Hils Sten og Søren — hvad mon
det bliver til med Karl Madsens
Rejse hertil?

Nu er vel-hjære Skovgaard —
og tak for alt.

Din hengivne

Joh. Mielche

Julesang

Det var så stille om Midte'net
Da Herren lod sig føde
Kun Kokken gael på højen Stgal
Alt som med Morgen røde
Og Stuel og Kd og Flors og Lam
De knælede i Bæd for ham
Som alting skulde råde.

Da tændtes Ljernen over Sky
Som Lys i dunkle Lunde
Og Klokker ringed over By
For dem som høre kunde
Og Engle fløj, som Sol i Bæst
Og sanked folk fra Mark til Fæst
Og melotte om Guds Naade.

Oh Hjælp mig Kæst Marais Løn
Vor Trelsermand i Nøden
Du som os frier fra Sorg og Harme
Som ridet forvint fra Døden.
Hvad Løn og Brest mig kommer
på
Det vil med Tryk Du fra mig staa
Og give Tryk for Vælle.

Joh. Wieler.